

STSJ de Canàries de 29 de setembre de 2022, recurs 1789/2021

Incapacitat temporal: trastorn d'ansietat amb origen laboral que es considera un accident de treball (accés al text de la sentència)

Després d'una forta discussió amb un company per motius laborals, una treballadora -metgessa en un CAP- va experimentar cefalea, forts dolors al coll i una greu situació d'ansietat, que van determinar la **baixa mèdica per incapacitat temporal (IT)**. Es debat **si la contingència que justifica la IT és professional o comuna**.

El TSJ considera que **es tracta d'un accident de treball**, d'acord amb el que preveu l'art. 156.2.e) LGSS, pels motius següents:

- **Una malaltia psiquiàtrica**, malgrat es tracti d'una lesió esdevinguda sobtadament, **pot ser qualificada com a accident de treball** en virtut de l'art. 156.2.e).
- **En el cas de les malalties psíquiques i/o mentals, la seva qualificació com a accident de treball pot provenir de diverses causes**, com ara: a) la malaltia d'aquestes característiques posterior a un accident de treball, del qual deriva, bé per les lesions orgàniques patides -per exemple, la demència produïda pel traumatisme cranial sofert treballant-, bé com a pura reacció psíquica o mental -per exemple, qui després d'una caiguda al buit mentre duia a terme les seves tasques, desenvolupa fòbia a treballs en alçada-, l'empara legal del qual radica a l'art. 156.2.e); i, b) la malaltia preexistent, per causa aliena a la feina, però que empitjora el seu curs després d'un accident de treball -art. 156.2.f) LGSS- o quan s'altera el procés de curació de les lesions directament derivades de l'accident -art. 156.2.g) del mateix text legal-.
- **No obstant, per al cas del ja esmentat art. 156.2.e) s'exigeix que l'única causa de la malaltia sigui el treball**, fet pel qual no n'hi ha prou que la patologia es desencadeni a conseqüència de la manera com el treballador visqui determinats avatars de la relació laboral, sinó que **també s'ha de donar que no hi conflueixin altres elements desencadenants i, a més, que no vingui provocada per una personalitat de base de la persona afectada**, que la fa viure malament, emmalaltint, cosa que normalment no desencadena cap patologia. Per això pot resultar rellevant, com a element indiciari, determinar si el trastorn anímic s'hauria produït en una majoria de persones en la mateixa situació laboral o si el gruix d'elles no hauria emmalaltit.

Això implica que **no es poden qualificar com a accidents de treball els casos en què la incapacitat per a la feina ve motivada per una alteració anímica generada en una persona amb una patologia psíquica prèvia** en què els problemes laborals actuen com un mer element desencadenant d'aquests episodis. D'altra banda, no és un element gaire rellevant que la problemàtica laboral generadora del trastorn obeeixi a incompliments de la seva empresa o provingui d'actuacions d'aquesta subjectes a dret, ja que la raó de la qualificació rau en la causalitat de la malaltia per la feina i no en el fet que aquesta s'origini per haver-hi suportat una situació injustificada.

- En aquest supòsit **cal esmentar la situació consistent en "assetjament putatiu", que es dona quan la persona afectada se sent assetjada però en realitat no ho està**, i d'això deriven afeccions psíquiques alienes a aquesta

circumstància, o possiblement també de l'especial configuració anímica de la persona que creu patir una situació d'aquest tipus.

- **Quan no hi ha discussió sobre l'existència d'una patologia psíquica ni es declara la preexistència d'alguna disfunció mental de la treballadora, sinó que es relaciona expressament la seva malaltia amb el treball, s'ha de considerar que aquesta té naturalesa laboral.** Així, no es tracta que hagi existit o no una situació d'assetjament laboral sinó que la treballadora ha caigut malalta per causa de la feina, encara que aquesta causa sigui merament subjectiva i producte del que creu que li esdevé i no del que realment succeeix. S'aplica, en definitiva, el que preveu l'art. 156.2.e) LGSS.